

лежала и прѣгризвала нѣщо. Даже за храна я мързѣло да ходи. „Донеси ми, сестрице, казвала, да си хапна нѣщо, ти и безъ туй ще ходишъ до лихеня“.

III.

Колкото и добрѣ да се хранѣла работната мишка, пакъ не могла да затлѣстѣе, да свѣрже масть. Лѣнивата мишка отъ день на день пѣлнѣяла и така затлѣстѣла, че заприличала на топка.

— Пази се, сестрице, говорѣла работната мишка, пази се да ти не падне *дѣмла*, че ще загинешъ ненадѣйно!

— Не ме плаши. говорѣла лѣнивата мишка, ти ми говоришъ тѣй отъ зависъ, като съмъ поздрава отъ тебе. Тѣй си живѣяли двѣтѣ мишки. Веднажъ хрумнало на котарака да надникне подъ пода. Намѣрилъ дупката въ жгѣла до лихеня и си наврѣлъ тамъ главата. Досѣтилъ, че му намирисва на мишки. Съблазнило го нѣщо и току се намъкналъ подъ пода.

Мишкитѣ го забѣлѣзали.

„Да се спасяваме, сестрице!“ завикала работната мишка и се изгубила въ дупката. Котаракътъ само я съгледалъ. Врѣцнала се лѣнивата мишка и наврѣме пристигнала до дупката, котаракътъ билъ още далеко. Но ето *бѣда*. Тлѣстата мишка проврѣла само главата си въ дупката, а трупътъ ѝ неможалъ да прѣмине, защото билъ много дебелъ. Цапъ! и котаракътъ тука я сграбилъ. Като видѣла работната мишка, че нѣма сестра ѝ, огледала се наоколо и забѣлѣзала, че котаракътъ привършилъ вече лова си. Побѣгнала тогава въ зимника при старата